

Papieskie Dzieła Misyjne

Wyrusz
na misje
już
dzisiaj

Egzemplarz studyjny

Warszawa 2018

Autorzy tekstów komentarzy:

ks. Tomasz Atlas,
ks. Maciej Będziński

Autorzy rozważań różańcowych:

Katarzyna Gembarowska,
s. Monika Juszka RMI,
Mariola Krystecka,
Monika Łoboda,
Elżbieta Polkowska

Współpraca:

Agnieszka Siemiątkowska

Redakcja i korekta:

Joanna Przypolska

Grafika i skład:

Krzysztof Kopania

ISBN 978-83-61859-82-6

Missio-Polonia

Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych

01-015 Warszawa, Skwer Kard. Stefana Wyszyńskiego 9

tel. (22) 838-29-44, 636-93-28; www.missio.org.pl

Wprowadzenie

Zapowiadając październik 2019 roku jako Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny, papież Franciszek podkreślił, że czas ten powinien przyczynić się do pogłębienia świadomości misji *ad gentes* oraz pomóc w misyjnej przemianie życia. Wyraził przy tym nadzieję, że dla każdego chrześcijanina będzie to okazja, aby rozpałcić miłość do dzieła misyjnego oraz autentycznie przemieniać nasze wspólnoty we wspólnoty misyjne i ewangelizujące.

Wychodząc naprzeciw tym pragnieniom, oddajemy w Wasze ręce niniejsze rozważania. Czerpią one z bogactwa nauczania papieża Franciszka, prezentują bardzo wiele form misyjnej współpracy oraz ukazują wspaniałe świadectwa polskich misjonarzy. Ufamy, że przyczynią się do pogłębienia misyjnej refleksji i zaangażowania naszych wspólnot, by misje stały się prawdziwą pasją życia każdego z nas. Niech pomagają nam i naszym wspólnotom odkrywać istotę pracy misyjnej, o której tak prosto, ale jakże trafnie napisał w jednym z listów ks. Adam Wiński pracujący na Kubie: „Misje to pokazywanie wszystkim studni, do której każdy może przyjść, aby się napić i chwilę odpocząć. Misje to odpowiadanie na głód człowieka i głód Boga”.

*Ks. prał. Tomasz Atlas
dyrektor krajowy PDM*

4 PAPIESKIE DZIEŁA MISYJNE

1. WSTAŃ I DZIAŁAJ, BO JEZUS NIE JEST PANEM KOMFORTU I WYGODY

LIST Z MISJI

Dzieci i młodzież – to one wypełniają każdy mój zambijski dzień. Od rana do wieczora. Obserwuję ich uśmiechy, kroki, hulańce. Ich oczy pełne uczuć, ich rączki mówiące więcej niż słowa, ich reakcje na moje zachowanie, ich radość, ich ból. Widzę przede wszystkim, jak wołają o garść zainteresowania, o szczyptę miłości. Oczy codziennie krzyczą: „Przytul mnie! Tylko mnie... Opatrz moją dawno zagojoną ranę, choć dotknij... pogłaskaj główkę. Pocałuj w czoło. Pozdrów mnie i krzyknij moje imię, pokaż, że mnie znasz...”.

Skaczą, oblepiając mnie całą. Szczypią moją śmieszą, białą skórę, by znów zobaczyć jak zmienia kolor na czerwony. Wyrrywają resztki włosów. Wystawiają mą cierpliwość na próbę. Czasem przychodzi zniechęcenie, a nawet bunt. Nieraz po prostu braknie sił, przychodzi ochota, by nie robić już nic więcej, by po prostu się poobijać. W trakcie tych

kilku godzin w oratorium moje emocje zmieniają się wiele razy. Ale wieczorem, gdy w myślach patrzę na moje pociechy, to dziękuję Bogu za każdego z nich.

Gdy wyciągają rączki i głośno domagają się swego lub w cichym szepcie proszą o wzięcie je w ramiona, gdy z wielkim namaszczeniem głaskają moje ciało, które pozwoliło im się do siebie zbliżyć, gdy wpatrują się tymi wielkimi oczami pełnymi nadziei, widzę, jak bardzo potrzebują miłości. Jak wielkie znaczenie ma dla nich moja zwykła obecność. Nie wielkie planowanie kolejnych zawodów lub sposobu, by móc pokazać im dawno obiecany film. Po prostu obecność i pozwolenie, by stali się częścią mojego świata. Byśmy nie siedzieli obok siebie, ale razem. By poczuli się bezpiecznie, jak u siebie. Myślę, że te drzewa, pod którymi siedzimy i prowadzimy długie rozmowy, to naprawdę nasz dom. Dla każdego z nas.

Niedawno moim cieniem stał się Matthew – mały szkrab, zawsze w tej samej czerwonej, flanelowej koszuli. Dzieci często chodzą za nami krok w krok, przybiegają pod nasz dom i pytają o cukierki. Gdy zobaczyłam Matthew, jak biegł za mną w stronę domku wolontariuszy, zapytałam, czego potrzebuje. Odpowiedzią był szept: Niwebo... (ciebie) i wielkie oczy wpatrzone w moją twarz...

*Alicja Kamasa,
Międzynarodowy Wolontariat Don Bosco, Zambia*

Słuchając wspomnień Alicji, wolontariuszki misyjnej z Zambii, warto przypomnieć słowa papieża Franciszka, który mówi: „Jezus nie jest Panem komfortu, bezpieczeństwa i wygody. Aby pójść za Jezusem, trzeba mieć trochę odwagi, trzeba zdecydować się na zamianę kanapy na parę butów, które pomogą ci chodzić po drogach, o jakich wam się nigdy nie śniło, ani nawet o jakich nie pomyślałeś”. Słowa te zachęcają, aby wspomnieć polskich misjonarzy i misyjnych wolontariuszy, którzy wyruszyli na „krańce świata”, aby mówić i świadczyć o Jezusie.

Równocześnie jednak ten papieski apel zachęca każdą i każdego z nas, aby się misyjnie przebudzić i włączyć się w misyjne dzieło Kościoła poprzez modlitwę i inne dary – duchowe, materialne czy osobiste zaangażowanie. Przecież mamy do tego szczególne prawo – na mocy chrztu św. jesteśmy uczniami-misjonarzami. A poza tym, czyż moglibyśmy nie dzielić się radością i nadzieją płynącymi ze spotkania Jezusa?

Tajemnice bolesne

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

„Nie moja, ale Twoja wola niech się stanie” (Łk 22, 42).

Scena w Getsemani jest pobudką i zachętą, aby uczynić wysiłek woli i przyjąć z całkowitym oddaniem wszelkie utrapienia i niedogodności.

Te odważne słowa, skierowane z miłości do Boga, są uzdrowieniem dla życia, ponieważ ta modlitwa uczy, do jakiego stopnia heroizmu może dojść chrześcijanin, będąc blisko cierpiącego Chrystusa. Otwarcie się na wolę Boga daje pewność zdobycia odwagi i siły, by być braterską przestrzenią dla drugiego człowieka. Podążając tą drogą, dziś nasze życie jest w łasce, a jutro będzie ono w chwale.

2. Biczowanie Pana Jezusa

„Piąt kazał Jezusa ubiczować” (J 19, 1).

Tajemnica biczowania ukazuje niewyobrażalną mękę niewinnego Jezusa.

Cierpienie Chrystusa to oznaka miłości do każdego z nas. Jest to dla nas wskazówka, że podążając codzienną, czasem heroiczną, drogą miłości chrześcijanin jest w stanie pokonać swoje namiętności, złe przyzwyczajenia i powstać z upadków. Każdego dnia, małymi krokami, docieramy do źródła miłości – Jezusa.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

„Ja na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie” (J 18, 17).

Ukoronowanie cierniem Chrystusa pokazuje ciężar odpowiedzialności za władzę, która pochodzi od Boga.

Na tych, którzy otrzymali więcej talentów i możliwości, jakie daje władza, ciąży większa odpowiedzialność. Mogą dobrze wykorzystywać swoje zdolności i potencjał, ale mogą też szkodzić lub być przyczyną cierpienia. Jezus pokazuje, by znosić cierpliwie ośmieszanie i oczernianie, dążąc do zdobycia korony chwały.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

„Jeśli, kto chce iść za mną, niech weźmie swój krzyż i niech mnie naśladowuje” (Mk 8, 34).

Pójść za Chrystusem na dobre i na złe, to iść w każdym momencie za Miłością, którą jest On sam.

Każdy człowiek ma swój krzyż. Chrystus zaprasza, by podążać za Nim. Pragniemy miłości, która jest wymagająca. Taka droga zmusza do wyzbycia się egoizmu. Jezus zachęca, abyśmy szli za Nim, przytulając krzyż. Po drodze każdy, kto idzie za Nim, spotyka biednych, chorych, słabych, nieszczęśliwych i wołających o miłość. Można im pomóc, każdego dnia niosąc swój krzyż, aby ostatecznie zwycięstwo zamieszkało w życiu każdego z nas.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

„Niewiasto, oto syn Twój (...), oto Matka twoja” (J 19, 26b-27a).

Jezus na krzyżu zwraca się do swojej Matki, a następnie do Jana, tworząc między tymi dwiema osobami najściślejszą więź.

Codziennie umierać, to mieć świadomość miłości, która spala się jak ogień, dając ciepło i światło. W śmierci spełnia się życie. Dla tych, którzy nie wierzą w tajemnicę krzyża Chrystusa, śmierć będzie tragiczna – bez żadnej nadziei. Matka Chrystusa spod krzyża uczy nas, jak iść drogą do zbawienia. Trwając przy ukrzyżowanym Jezusie, każdy chrześcijanin otrzymuje nadzieję na zbawienie.

Spis treści

Wprowadzenie	3
1. WSTAŃ I DZIAŁAJ, BO JEZUS NIE JEST PANEM KOMFORTU I WYGODY	5
2. BUDUJ MOST SOLIDARNOŚCI	10
3. PROWADŹ DO JEZUSA NAJMŁODSZYCH	14
4. W SERCU I NA ŚWIECIE BUDUJ POKÓJ	19
5. KOCHAJ, NIE ODRZUCAJ.....	24
6. OTWÓRZ SERCE I DRZWI.....	29
7. ZOSTAW TRWAŁY ŚLAD DOBRA.....	34
8. NIE BÓJ SIĘ SŁUŻYĆ	39
9. WSŁUCHAJ SIĘ W MUZYKĘ MISJI	44
10. BĄDŹ WIERNY I MIŁOSIERNY.....	49
11. ŻYJ SWOIM CHRZTEM	54
12. BĄDŹMY DLA SIEBIE BRAĆMI	59
13. POMÓŻ NIEŚĆ WIARĘ NA KRAŃCE ŚWIATA.....	63
14. PIELEGNUJ OGRÓD WIARY.....	69

15. WYPEŁNIJ SAMOTNOŚĆ BOŻĄ OBECNOŚCIĄ	74
16. KAŻDEGO TRAKTUJ Z CZUŁOŚCIĄ	80
17. ŻYJ NADZIEJĄ TAM, GDZIE BÓG CIĘ POSTAWIŁ	86
18. DZIEL SIĘ RADOŚCIĄ	91
19. KOCHAJ JAK SAM BÓG	97
20. OBDARUJ MISYJNYM BUKIETEM.....	103
21. NIE MARNUJ JESIENI ŻYCIA	108
22. TAŃCZ I ŚPIEWAJ NA CZEŚĆ PANA.....	114
23. DOŁĄCZ DO PAPIESKIEJ UNII MISYJNEJ.....	119
24. UBOGACAJMY SIĘ NAWZAJEM.....	124
25. ADOPTUJ MISYJNYCH SEMINARZYSTÓW	131
26. POMÓŻ KRAJOM OGARNIĘTYM WOJNĄ...	136
27. OFIARUJ SWE CIERPIENIE DLA MISJI	141
28. PRZYTUL TYCH, KTÓRZY SIĘ ŹLE MAJĄ.....	146
29. TRWAJ PRZY NAJSŁABSZYCH	151
30. WEŹ SWÓJ KRZYŻ I IDŹ W ŚWIAT	156
31. PODĄŻAJ ZA MATKĄ	162